

skattemæssige konsekvenser ved virksomhedsafståelser og generationsskifter.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet tiltrådte ændringsforslag fra ministeren for skatter og afgifter.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Lovforslaget er udtryk for en fortsættelse af den hidtidige politik med store tilskud i form af skattelettelser til erhvervslivet – en politik, der ikke har vist nogle resultater i form af en løsning af vore økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer.

I sin oprindelige form var lovforslaget delvis afbalanceret af, at der samtidig blev fjernet en række skattefiduser. Under pres fra de radikale har regeringen fjernet eller modificeret en række af disse forslag, så der nu endtydigt er tale om skattelettelser til erhvervslivet allerede i 1983, som det fremgår af svarene på spørgsmål 4 og 5, der er optrykt som bilag.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Folketingets hovedproblem for tiden er at sikre størst mulig dansk produktion med international konkurrencedygtighed. I en periode, hvor teknologi-udviklingen eksploderer som aldrig før i menneskehedens historie, betyder dette, at danske virksomheder skal have fortrinlige muligheder for at gå over til ny teknik. Den forbyrderiske politik, folketingsflertallet har ført, er imidlertid resulteret i det stik modsatte: Erhvervsinvesteringerne er inde i et kraftigt og dybt tragisk fald.

Tallene stiller sig nærmere sådan:

Fra 1979 til 1980 steg EFs bruttoinvesteringer 1,8 pct. Danmarks faldt 13,7 pct. Året efter faldt de i EF 3,7 pct., men i Danmark 15,2 pct. Også i nordisk sammenhæng indtager danske investeringer sidstepladsen i disse år. Samtidig har de udenlandske investeringer i Danmark været mindre end de danske investeringer i udlandet i såvel 1980 som 1981. I det foregående årti var billedet modsat.

Værst er det med erhvervsinvesteringerne: Målt i 1981-kroner er landbrugets bruttoinvesteringer faldet fra ca. ni milliarder i 1978 til

tre milliarder i 1981, mens de tilsvarende tal for industrien er ca. 8 og 6,6 milliarder kroner.

I 1978 og 1979 startedes ca. fire millioner kvadratmeter erhvervsbyggeri hvert år. Tallet dumpede ned på 3,3 i 1980 og 2,1 i 1981.

Vi er herefter kommet ud i den katastrofe, at på flere og flere områder dækker erhvervsinvesteringerne ikke engang den blotte udskiftning af forældet og udslidt materiel. Det danske produktionsapparat visner bort.

De historiske erfaringer – bl.a. fra årene efter 1957 – viser, at lempelige skattemæssige afskrivninger på en ikke-konkurrenceforvridende facon er egnede til uden forøgelse af goldt administrationsarbejde at sætte erhvervsinvesteringer i gang i konkurrencedygtige bedrifter.

På dette grundlag er fremskridtspartiet nu rede til at gå meget langt i retning af at lempe de generelle afskrivningsregler.

Dette er klart et ændret standpunkt for fremskridtspartiets vedkommende. Tidligere har vi ikke i væsentligt omfang villet lempe afskrivningsreglerne, idet vi hellere har villet bruge de midler, som er til rådighed, til indkomstskattelettelse til forhøjelse af den skattefri bundgrænse.

Det ændrede standpunkt er imidlertid ikke udtryk for, at fremskridtspartiet har skiftet synsmåde. Det er situationen, som er blevet en anden som konsekvensen af finanslovs-partiernes forfejlede politik.

Med denne situation in mente og med den inflation og rentehøjde, vi har, er det acceptabelt, at afskrivningsfradraget kan tages i samme prisniveau og på samme tidspunkt som det, der modsvarer købesums- og skattebetalingen. Afskrivning over en årrække betyder, at der må lånes dyre penge til betaling af skatten nu for at opnå fradrag senere hen i inflaterede kroner.

På den anførte baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og støttede ændringsforslag.

Ændringsforslagene vil alle forringe det offentliges finanser. Medmindre erhvervsaktiviteten stimuleres af dem. Sker dette ikke, vil forslagene altså betyde en omfordeling af nationalproduktet til fordel for virksomheds-ejerne. Men da landets situation er så desperat, at finanslovspartierne er ved at sætte lan-